

Rupusakkia ja tuulipukuturisteja

Satamassa käy melkoinen vilske. Lattia on laukkuja pullollaan. Ihmiset koikkelehtivat muovisine oluttuoppeineen roinan joukossa. Ei näytä alkuunkaan lamalta.

Yksi nuorehko sälli sieppaa pitkän urheilukassini olalleen ja on häipymässä. Huikkaan perään, että hei, se on liian hieno laukku sinulle. Kaveri katsoo nolona ja vaihtaa pakaasini omaansa, samanväriseen ja vähän samantapaiseen.

Porukka tungeksii lähtöportille. Mikä kiire sinne laivaan nyt on? Hivuttaudumme mekin satoja metrejä pitkiä putkia pitkin laivaan ja viemme laukukamme porukalla vuokraamaamme hyttiin. Sitten lähdetään vähän rentoutumaan.

Laiva ei ole ihan täynnä. Keulasta löytyy kolmikerroksinen hulpea tila pehmeine sohvaluoleineen. Myyntipisteitä on monta. Ovat panneet mukavan tarjouksenkin. Osta kaksi, saat kolme, ja se koskee kaikkia ryyppyjä. Tästä ei kotoinen kansanterveyslaitoksemme Pekka Puska tykkäisi.

Saamme annoksemme ja alamme etsiä paikkaa. Ei yhtään vapaata. Porukkaa lojuu kasseineen divaaneilla. Toiset nukkuvat pitkällään, jotkut jopa mahallaan. Taitavat olla raskaan ja kuluttavan yötyön tekijöitä. Kellään ei näytä olevan edessään mitään tästä paikasta ostettua.

Eräässäkin isossa seurueessa avataan muovipussi ja jaetaan kaikille korvapuusteja. Pyyhitään vielä murutkin lattialle. Muualla syödään omia voileipiä ja ryyppiskellään pullosta, luultavasti vettä, sekin mukana tuotua. Jotkut räpläävät tärkeinä läppäreitään.

Esiintymislavalla mies näpelöi syntetisaattoria, josta tulvii ääniä kuin orkesterista. Tyttö istuu korkealla jakkaralla ja laulaa mikkiin ikivihreitä. Käyn varmistamassa, että hän laulaa oikeasti, eikä ääni tule nauhalta. Laulaa itse ja oikeastaan aika mukavasti.

Meitä suomalaisia syytetään syystäkin tuulipukuturisteiksi. Oli puvut mitkä oli, mutta ostamme sentään särpimemme ravintolasta. Tosin monesti kuulema vähän liikaa.

Katselemme pistävästi persaukista rupusakkia. Eikö ostaville asiakkaille löytyisi jo vihdoin penkinpäätä, kun korvapuustit ja juustovoileivätkin on jo popsittu ja pöydät pyyhitty.

No, käydään hakemassa toiset tarjousryyppyt. Eiköhän kohta tule vähän vapaata. Ei toivoakaan. Seisoskelemme ja nojailemme kaiteeseen. Musiikkiduo koneineen jatkaa viihdyttämistä.

Kassakoneet kilisevät ja kortit viuhuvat. Joka asiakkaalla on kummasti kolme kolpakkoa tai lasia. Mutta jokin tässä kyllä mättää.

pajen